

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Tatlumpu't Tatlo

Ang "Tatak" ng Diyos na Ikinintal sa Dekreto ng Batas ng Linggo: Isang Propetikong Pagsusuri ng Kabanata 6 ng Daniel

Jeff Pippenger
2023-12-28

Ang "tatak" ng Diyos na nakikita ay itinatatak sa pagdedeklara ng Batas ng Linggo.

“Wala ni isa man sa atin ang tatanggap kailanman ng tatak ng Diyos habang ang ating mga pagkatao ay may isang dungis o mantsa man sa mga ito. Iniwan sa atin ang pagtutuwid sa mga kakulangan ng ating mga pagkatao, ang paglilinis sa templo ng kaluluwa mula sa bawat karumihan. Kung magkagayon ay mahuhulog sa atin ang huling ulan, gaya ng pagbuhos ng unang ulan sa mga alagad noong Araw ng Pentecostes....

“Ano ang inyong ginagawa, mga kapatid, sa dakilang gawain ng paghahanda? Yaong mga nakikipag-isa sa sanlibutan ay tumatanggap ng hulmang makasanlibutan at naghahanda para sa tatak ng halimaw. Yaong mga walang tiwala sa sarili, na nagpapakumbaba sa harap ng Diyos at nililinis ang kanilang mga kaluluwa sa pamamagitan ng pagsunod sa katotohanan—ang mga ito’y tumatanggap ng hulmang makalangit at naghahanda para sa selyo ng Diyos sa kanilang mga noo. Kapag lumabas ang dekreto na naipataw ang tatak, ang kanilang pagkatao’y mananatiling dalisay at walang dungis magpakailanman.” Testimonies, tomo 5, 214, 216.

Tinatanggap ni Daniel ang nakikitang tatak nang siya’y itapon sa hukay ng mga leon; kaya’t ang kabanata ay kumakatawan sa dekreto ng Batas ng Linggo.

Nang magkagayo’y ang mga lalaking ito ay nagsama-sama at lumapit sa hari, at sinabi sa hari, Talastasin mo, O hari, na ang kautusan ng mga Medo at mga Persiano ay ito: na alinmang pasiya o tuntunin na pinagtitibay ng hari ay hindi mababago. Nang magkagayo’y nag-utos ang hari, at dinala nila si Daniel, at inihagis siya sa yungib ng mga leon. At nagsalita ang hari at sinabi kay Daniel, Ang Diyos mong iyong walang patid na pinaglilingkuran, Siya ang magliligtas sa iyo. At isang bato ang dinala at inilagay sa bibig ng yungib; at tinatakan iyon ng hari ng kaniyang sariling singsing na panatak, at ng singsing na panatak ng kaniyang mga panginoon; upang ang pasiya tungkol kay Daniel ay huwag mabago. Daniel 6:15-17.

Hindi roon nagwawakas ang salaysay, ngunit nagwawakas ito sa mismong pinagsimulan nito. Ang linya ng ika-anim na kabanata ni Daniel ay nagsasalarawan ng konpederasyong pangunahing pinamunuan ng isandaan at dalawampung prinsipe, at ng dalawang pangulong nakabababa, subalit kinabibilangan din ng mga tagapayo, mga kapitan, at mga gobernador. Ang limang-bahaging alyansa ay binuo upang linlangin ang hari upang usigin si Daniel. Nagwawakas ang salaysay sa kanilang paghatol, sapagkat kanilang inilalarawan ang isang natatanging paghatol na nagaganap sa panahon ng Batas ng Linggo; isang paghatol na hindi nakatuon laban sa mga kumakatawan kay Daniel o sa hari, kundi laban sa mga dumaya sa hari.

At nag-utos ang hari, at dinala ang mga lalaking nagsakdal kay Daniel, at inihagis sila sa yungib ng mga leon, sila, ang kanilang mga anak, at ang kanilang mga asawa; at dinaig sila ng mga leon, at pinagbali-bali ang lahat ng kanilang mga buto bago pa man sila makarating sa kailaliman ng yungib. Daniel 6:24.

Sa propetikong tagpo, ang Simbahan ang laging nanlilinlang sa Estado, at tinutukoy ng ikaanim na kabanata ang pandarayang isinagawa laban sa hari. Matapos masaksihan ni Ahab ang makapangyarihang pagpapakita ng kapangyarihan ng Diyos sa Bundok Carmel, inakay siya ni Elias sa gitna ng ulan pabalik kay Jezebel. Si Ahab ay walang dahilan upang isipin na hindi mamamanga si Jezebel sa makapangyarihang patotoo ng kapangyarihan ng Diyos, ngunit si Ahab ay nalinlang hinggil sa malalim na nakaugat na pagkamuhi ni Jezebel kay Elias. Ang salaysay ni Elias sa kaniyang pakikipagharap kina Ahab at Jezebel ay muling nauulit sa salaysay ni Juan Bautista (na siyang si Elias), at nina Herodes at Herodias.

Nang, sa kaniyang kaarawan, ang lasing na Herodes ay nangakong ibibigay kay Salome (anak ni Herodias) ang kalahati ng kaniyang kaharian, hindi niya inasahan na hihingin ni Herodias ang ulo ni Juan. Ang mga hari, maging si Ahab, si Herodes, o si Dario, ay nililinlang ng babaeng di-dalisay sa pamamagitan ng sayaw ng mga huwad na propeta ni Jezebel, o ng sayaw ng anak ni Herodias, o ng limang-bahaging konpederasyon sa salaysay ni Daniel. Si Pilato ay nilinlang din ng isang tiwaling pagkasaserdote, na kumakatawan sa "simbahan" ng mga Hudyo; at ang simbahan ay sumasagisag sa isang babae.

Ang panlilinlang ay isang katangian ng tagpong propetiko, at ang Islam ng ikatlong "sa aba" ang kasinungalingang ginagamit upang linlangin ang Mga Nagkakaisang Bansa sa mga huling araw sa pamamagitan ng takot. Kapwa ang "panlilinlang" at ang "kasinungalingan" na nagbubunga ng panlilinlang ay natukoy sa Salitang Propetiko ng Diyos. Ang gampanin ng Islam, at ang kapapahang nagiging ikawalong ulo ng pitong ulo, ay natukoy na bilang bahagi ng mensaheng inaalisan ng selyo sa mga huling araw, na siyang Pahayag ni Jesucristo. Samakatuwid, ang paglalantad sa panlilinlang ni Dario sa ikaanim na kabanata ng Daniel ay bahagi ng mensaheng bumubuo sa mensahe ng Sigaw sa Hatinggabi. Ang panlilinlang ang sangkap na lubos na nagpapagaling sa nakamamatay na sugat, kaya't muling binubuhay ang kapapahan bilang ang ikawalo at panghuling kaharian. Sa panlilinlang ni Dario, ang dalawang tumalikod na pangulo at ang sandaang dalawampung prinsipal ay mga kinatawan ng sabwatan ng panlilinlang na ipinagtatambis kay Daniel.

Ang bilang na isandaan at dalawampu ay isang sagisag ng mga alagad ng Diyos sa Pentecostes.

At sa mga araw na iyon tumindig si Pedro sa gitna ng mga alagad, at sinabi niya, (ang kabuuang bilang ng mga pangalan ay humigit-kumulang isang daan at dalawampu.) Mga Gawa 1:15.

Ang Pentecostes ay sumasagisag sa batas ng Linggo, kung kailan ipinapataw ang tatak, at ang sandaang dalawampung mga prinsipal na luminlang kay Dario ay sagisag ng huwad na pagkapari sa ilalim ng batas ng Linggo. Dalawang uri ng mga mandaraya sa hari ang iniharap sa pamamagitan ng dalawang tumiwalag na mga pangulo at ng sandaang dalawampung tumiwalag na mga prinsipal.

Ang dalawang pangulo ay ibinibilang kasama ni Daniel, na siyang propeta. Ang dalawang uring luminlang kay Dario ay kumakatawan sa isang pangkat ng mga huwad na propeta at isang pangkat ng mga paring tiwali.

Sa aba ng mga pastor na sumisira at nagpapangalat sa mga tupa ng aking pastulan! sabi ng Panginoon. Kaya't ganito ang sabi ng Panginoong Diyos ng Israel laban sa mga pastor na nagpapakain sa aking bayan: Inyong pinangalat ang aking kawan, at pinalayas ninyo sila, at hindi ninyo sila dinalaw; narito, dadalawin ko sa inyo ang kasamaan ng inyong mga gawa, sabi ng Panginoon. At titipunin ko ang nalabi sa aking kawan mula sa lahat ng mga lupain na doon ko sila itinaboy, at ibabalik ko sila sa kanilang mga kulungan; at sila'y magiging mabunga at magpaparami. At magtatatalaga ako ng mga pastol sa kanila na magpapakain sa kanila: at hindi na sila matatakot, ni mababagabag, ni mawawala ang isa man sa kanila, sabi ng Panginoon. Narito, dumarating ang mga araw, sabi ng Panginoon, na magbabangon ako kay David ng isang Matuwid na Sanga, at isang Hari ang maghahari at magtatagumpay, at magsasagawa ng kahatulan at katarungan sa lupa. Sa kaniyang mga araw maliligtas ang Juda, at ang Israel ay tatahan na tiwasay: at ito ang pangalang itatawag sa kaniya, ANG PANGINOON NA ATING KATUWIRAN. Kaya't, narito, dumarating ang mga araw, sabi ng Panginoon, na hindi na nila sasabihin, Buhay ang Panginoon, na nag-ahon sa mga anak ni Israel mula sa lupain ng Egipto; kundi, Buhay ang Panginoon, na nag-ahon at nagpatnubay sa binhi ng sambahayan ni Israel mula sa hilagang lupain, at mula sa lahat ng mga lupain na doon ko sila itinaboy; at sila'y tatahan sa sarili nilang lupain. Ang aking puso sa loob ko ay nabasag dahil sa mga propeta; nanginginig ang lahat kong mga buto; ako'y gaya ng taong lasing, at gaya ng lalaking dinaig ng alak, dahil sa Panginoon, at dahil sa mga salita ng kaniyang kabanalan. Sapagkat ang lupain ay puspos ng mga mangangalunya; sapagkat dahil sa sumpa ang lupain ay nananangis; ang mga kaaya-ayang pook ng ilang ay natuyo, at ang kanilang lakad ay masama, at ang kanilang lakas ay hindi matuwid. Sapagkat kapuwa propeta at saserdote ay mga lapastangan; oo, sa aking bahay ay nasumpungan ko ang kanilang kasamaan, sabi ng Panginoon. Kaya't ang kanilang daan ay magiging sa kanila na parang madudulas na mga landas sa kadiliman: sila'y itutulak, at mabubuwal doon; sapagkat magdadala ako sa kanila ng kasamaan, pati ang taon ng pagdalaw sa kanila, sabi ng Panginoon. Jeremias 23:1-12.

Ang "taon ng pagdalaw" ni Jeremias ay ang paghatol sa mga nagsabwatan na luminlang kay Dario. Ang paghatol sa mga bulaang propeta at mga bulaang saserdote ay isang paksa ng Salitang propetiko. At kung paanong ang tiwaling pagkasaserdote ay pinangunahan at nilinlang ang mga awtoridad na Romano laban kay Cristo, ang sabwatan sa ikaanim na kabanata ng Daniel ay tumutukoy sa mismong katotohanang propetiko na iyon.

Ang mga linyang propetiko ng ikalimang kabanata ng Daniel ay inilalahad ang paghatol na isinasakatuparan laban sa sungay na Republikano at sa bansang Estados Unidos sa panahon ng batas ng Linggo. Ang paghatol na iyon ay isinasakatuparan ng Islam ng ikatlong Woe, na nakapuslit sa kaharian sa pamamagitan ng hindi binabantayang timugang pader. Ang linya ng batas ng Linggo sa ikatlong kabanata ng Daniel ay tumutukoy sa bayan ng Diyos na itinataas bilang isang watawat sa harap ng buong sanlibutan sa mismong panahong iyon. Ang ikaanim na kabanata ay nakatuon sa paghatol na isinagawa laban sa mga huwad na propeta sa gayon ding kasaysayan.

Sa batas ng Linggo sa Estados Unidos, ang tumalikod na Protestanteng sungay ay binubuo ng dalawang uri: ang isa na nagtataguyod sa Linggo bilang araw ng pagsamba, at ang isa pa na walang kabuluhang nag-aangking itinataguyod ang Sabbath bilang araw ng pagsamba. Ang kanilang mga katapat sa loob ng sungay ng republikanismo ay ang Partidong Demokratiko at ang Partidong Republikano. Ang bawat isa sa dalawang tumalikod na sungay ay tinipuhan ng mga Saduceo at ng mga Pariseo sa kapanahunan ni Cristo. Ang dalawang tumalikod na pangulo at isandaan at dalawampung saserdote sa panlilinlang kay Dario ay kumakatawan din sa dalawang uri ng tumalikod na Protestanteng sungay. Bagaman sila ay talagang mga tauhang politikal noong kapanahunan ng pangyayari, itinuturo ng makapropesiyang konteksto na ang tumalikod na kapangyarihang pangrelihiyon ang nanlilinlang sa estado.

Ang salaysay, gaya ng isinalarawan sa Bundok Karmel, ay tumutukoy sa dalawang uri ng mga huwad na propeta: ang mga propeta ni Baal at ang mga propeta ng kakahuyan (Ashtaroth). Kapwa nila inilalarawan ang pagsasanib ng simbahan at estado, sapagkat si Baal ay isang diyos na lalaki at si Ashtaroth ay isang diyosa. Sa bandang huli, pinatay ni Elias ang mga huwad na propeta sa Bundok Karmel, kung paanong ang pangkat na nagsabwatan sa Daniel kabanata anim ay inihagis sa hukay ng mga leon.

At sinabi ni Elias sa kanila, Hulihin ninyo ang mga propeta ni Baal; huwag kayong magpahintulot na makatakas ang sinuman sa kanila. At kanilang hinuli sila; at ibinaba sila ni Elias sa batis ng Kishon, at pinatay sila roon. 1 Mga Hari 18:40.

Sa gayunding salaysay ng Bundok Karmelo, na kinakatawan ni Juan Bautista, ang kapangyarihang nanlilinlang ay ang anak na babae. Kapwa sa dalawang salaysay, ang mga manlilinlang ay inilalarawan bilang sumasayaw—maging palibot sa kanilang handog sa Bundok Karmelo, o sa lasing na piging ng kaarawan ni Herodes, kung saan isinayaw ni Salome ang kaniyang sayaw ng panlilinlang. Sama-sama, tinutukoy ng dalawang linyang ito ang pagsasanib ng simbahan at estado na lubusang nabubuo sa batas ng Linggo, at na ang mga simbahang tumalikod sa Estados Unidos ay ang mga anak na babae ni Herodias, na si Jezebel; kapwa sila kumakatawan sa Katolisismo. Ang kaarawan ni Herodes ay nagmamarka ng wakas ng ikaanim na kaharian ng halimaw na mula sa lupa, ngunit kasabay ding minamarkahan nito ang kaarawan ng ikapitong kaharian ng hula sa Biblia (the United Nations).

Sa mismong pangako kay Salome, sumang-ayon si Herodes na ibigay kay Salome ang kalahati ng kaniyang kaharian, na sa gayon ay inihahayag na ang ikapitong kaharian ay kumakatawan sa isang kumbinasyong kalahating iglesia at kalahating estado. Ang nasabing kaharian ay nagsisimula nang maihatid kay Herodias ang ulo ni Juan. Dahil dito, ang ikapitong kaharian ay inilarawan sa Apocalipsis kabanata labing-pito bilang nagpapatuloy lamang sa maikling panahon. Sa batas ng Linggo itinatag ang tatluhang unyon, sapagkat doon sumasang-ayon ang sampung hari na ipagkaloob sa hayop ang kanilang panandaliang kaharian sa loob ng isang "oras." Ang iisang "oras" na ito ay ang "oras" ng krisis ng batas ng Linggo, na nagsisimula sa Estados Unidos at nagwawakas kapag tumindig si Miguel.

At ang sampung sungay na iyong nakita ay sampung hari, na hindi pa nakatatanggap ng kaharian; subalit tatanggap sila ng kapangyarihan bilang mga hari sa loob ng isang oras na kasama ang hayop. Ang mga ito ay iisang kaisipan, at ibibigay nila ang kanilang kapangyarihan at kalakasan sa hayop. Makikipagdigma ang mga ito laban sa Kordero, at magtatagumpay ang Kordero laban sa kanila: sapagkat siya ang Panginoon ng mga panginoon, at Hari ng mga hari; at ang mga kasama niya ay mga tinawag, mga hinirang, at mga tapat. Apocalipsis 17:12-14.

Ang sampung hari, na kinakatawan ni Herodes, ay sumasang-ayon sa kaarawan ng ikapitong kaharian na ibigay ang kalahati ng kanilang kaharian sa hayop sa panahon ng krisis ng batas sa Linggo, na kinakatawan bilang "isang oras." Sa "oras" na iyon, ang sulat-kamay ay isinusulat sa pader ni Belshazzar. Sa "oras" na iyon, sina Shadrach, Meshach at Abednego ay inihahagis sa hurno at inaangat sa isang ulap, gaya rin ng dalawang saksi ng Pahayag kabanata labing-isa. Ang tatluhang unyon ay pinagbubuklod sa pamamagitan ng panlilinlang na isinasagawa ng hayop ng lupa, na nagpapababa ng apoy mula sa langit sa paningin ng mga tao.

At nakita ko ang isa pang hayop na umaahon mula sa lupa; at siya'y may dalawang sungay na gaya ng sa isang kordero, at nagsalita na gaya ng isang dragon. At isinasagawa niya ang lahat ng kapangyarihan ng unang hayop sa harap niya, at pinasasamba niya sa unang hayop ang lupa at ang mga nananahan doon, yaong unang hayop na ang sugat na nakamamatay ay napagalang. At gumagawa siya ng mga dakilang kababalaghan, anupa't nagpapababa siya ng apoy mula sa langit sa lupa sa paningin ng mga tao, at nililinlang niya ang mga nananahan sa lupa sa pamamagitan ng mga himalang yaon na may kapangyarihan siyang gawin sa harapan ng hayop; na sinasabi niya sa mga nananahan sa lupa na gumawa sila ng isang larawan ng hayop, na nagkaroon ng sugat dahil sa tabak, at gayon ma'y nabuhay. Apocalipsis 13:11-14.

Ang sanlibutan ay nalilinlang, hindi ni gaano dahil sa mga kababalaghan, kundi dahil sa "mga paraan ng mga kababalaghang iyon" na may kapangyarihan siyang gawin. Ang pariralang "mga paraan ng mga kababalaghang iyon" ay isang idinagdag na parirala, ngunit inilalagay nito ang wastong diin sa mga kababalaghan, na nararapat na tandaan nang maingat. Mahalagang kilalanin ang paraan kung paano nililinlang ng huwad na mensahe (apoy mula sa langit) ang sanlibutan, sapagkat tayo ngayon ay nasa mismong yugto ng kasaysayan kung saan ang mga mamamayan ng planetang Daigdig ay hinihipnotismo sa pamamagitan ng isang "information super-highway" na kinokontrol at minamanipula ng mga globalistang mangangalakal ng daigdig. Ang paksang iyon ay ipagpapaliban natin hanggang sa mga susunod na artikulo, ngunit binabanggit lamang natin ngayon na ang pandaraya ng mga pangulo at mga prinsipal na isinagawa laban kay Darius ay isang tiyak na paksaing propetiko, na naglalaman ng ilang magkakaugnay na mga elemento na kailangang kilalanin.

Ang tatluhang unyon ay napagbuklod sa pamamagitan ng panlilinlang ng sensuwal na sayaw ni Salome sa harap ng mga pinuno sa handaan ng kaarawan ni Herodes. Ang panlilinlang na ipinilit kay Pilato, na may dalawahang katangian, ay ang paratang na si Cristo ay nagpapasimuno at nagsusulong ng sedisyon laban sa kapangyarihan ng estado, at na Siya rin ay namumusong laban sa kapangyarihang panrelihiyon. Sa kasaysayang iyon nagsanib ang tatlong katunggali: ang

kapangyarihang Romano (ang estado), si Barabbas, isang huwad na Cristo (ang huwad na propeta), at ang tumalikod na iglesya ng mga Judio (ang halimaw). Nilinlang ng tumalikod na iglesya ang kapamahalaang Romano (ang estado) sa pamamagitan ng dalawahang kasinungalingan ng sedisyon at pamumusong.

Nang sa wakas ay nagising si Dario sa hangarin ng mga manlilinlang sa kaniya, napilitan siyang ihagis si Daniel sa yungib ng mga leon. Nilabag ni Daniel ang batas ng estado dahil sa kaniyang pagtalima sa batas ng Diyos. Ang kasinungalingang iniharap kay Dario ay naisakatuparan sa pamamagitan ng pagpapalaki sa kapalaluan ni Dario, kaya't nahadlangan siyang makilala ang hangarin ng kaniyang mga manlilinlang. Ang kasinungalingan at ang panlilinlang sa salaysay tungkol kay Daniel at sa yungib ng mga leon ay itinuturing ang pagtalima sa Diyos bilang kalapastanganan at sedisyon, na siyang gayunding dalawahang panlilinlang ng krus, at ang palatandaan sa landas ng krus ay tumutugma sa palatandaan sa landas ng batas ng Linggo.

Ang parusa sa relihiyosong kapangyarihang mapanlinlang ay paksa ng propesiya sa Bibliya, gayundin ang katotohanang nililinlang ng relihiyosong kapangyarihan ang kapangyarihan ng estado.

"Nakikita ng mga tao na sila'y nalinlang. Sila'y nagsusumbatan, itinuturong ang isa't isa ang naghatid sa kanila sa kapahamakan; ngunit nagkakaisa silang ibuhos ang pinakamapait nilang kahatulan sa mga ministro. Ang mga di-tapat na pastor ay nanghula ng mga kaaya-ayang bagay; inakay nila ang kanilang mga tagapakinig na pawalang-bisa ang kautusan ng Diyos at usigin ang mga magpapanatiling banal nito. Ngayon, sa kanilang kawalang-pag-asa, ipinagtatapat ng mga gurong ito sa harap ng sanlibutan ang gawa nilang panlilinlang. Ang mga pulutong ay napuspos ng poot. 'Tayo'y napahamak!' sigaw nila, 'at kayo ang sanhi ng aming kapahamakan;' at sila'y bumaling laban sa mga huwad na pastol. Sila mismong minsang lubos na humanga sa kanila ang magpapahayag ng pinakakilabot na mga sumpa laban sa kanila. Ang mismong mga kamay na minsang nagputong sa kanila ng mga koronang laurel ay itataas para sa kanilang paglipol. Ang mga tabak na inihanda upang patayin ang bayan ng Diyos ay ngayo'y ginagamit upang lipulin ang kanilang mga kaaway. Sa lahat ng dako'y may alitan at pagdanak ng dugo." *The Great Controversy*, 655.

Ang mga pinunong relihiyoso ay pinagbalingan ng kanilang mga kawan pagkasara ng probasyon, sapagkat napagtanto ng mga ito na sila'y nadaya ng kasinungalingang pinalaganap ng mga pinunong relihiyoso. Ang mga pangulo at mga prinsipe, kasama ang kanilang mga sambahayan, ay pawang dumanas ng gayunding paghuhukom na ganting-parusa dahil sa kasinungalingang kanilang pinalaganap. Nang patayin ni Elias ang mga bulaang propeta sa Bundok Carmel, ang gayunding ganti-parusa ay kinakatawan sa "malaking lindol" ng Apocalipsis kabanata labing-isa, nang "pitong libo" ang ibinuwal.

At sa oras ding yaon ay nagkaroon ng isang malakas na lindol, at bumagsak ang ikasampung bahagi ng lungsod; at sa lindol ay napatay ang pitong libong katao; at ang mga nalabi ay lubhang natakot at nagbigay kaluwalhatian sa Diyos ng langit. Apocalipsis 11:13.

Sa kaganapan ng dakilang lindol ng Rebolusyong Pranses, ang pitong libong napatay ay kumakatawan sa kamaharlikaan ng Pransiya. Sa “oras” ng dakilang lindol na siyang batas ng Linggo, ang pitong libong papatayin ay kumakatawan sa mga Adventista ng Ikapitong Araw na yuyukod sa Roma, sapagkat tanging yaong mga nakauunawa sa pananagutang kaakibat ng Sabat ng Ikapitong Araw ang tatanggap ng tanda ng hayop pagdating ng batas ng Linggo.

Ang pagbabago ng Sabat ay ang tanda o marka ng awtoridad ng Simbahang Romano. Yaong mga nauunawaan ang inaangkin ng ikaapat na utos at pinipiling ipangilin ang huwad na Sabat sa halip ng tunay ay sa gayon nagbibigay-galang sa yaong kapangyarihan na siya lamang ang nag-uutos nito. Ang tatak ng hayop ay ang Sabat ng Papado, na tinanggap ng sanlibutan kapalit ng araw na itinakda ng Diyos.

Ngunit ang panahon upang tanggapin ang tanda ng hayop, gaya ng itinakda sa propesiya, ay hindi pa sumasapit. Hindi pa dumarating ang panahon ng pagsubok. May mga tunay na Kristiyano sa bawat iglesia, kabilang ang komunyong ng Simbahang Romano Katoliko. Walang sinuman ang hinahatulan hangga’t hindi pa nila natatanggap ang liwanag at nakikita ang pananagutan ng ikaapat na utos. Ngunit kapag ipinalabas na ang dekreto na nagpapatupad sa huwad na Sabat, at kapag ang malakas na panawagan ng ikatlong anghel ay magbabala sa mga tao laban sa pagsamba sa hayop at sa kaniyang larawan, ang hangganan sa pagitan ng huwad at ng tunay ay mahahayag nang malinaw. Kung magkagayo’y yaong mga nagpapatuloy pa rin sa pagsalangsang ay tatanggap ng tanda ng hayop sa kanilang mga noo o sa kanilang mga kamay.

Sa mabilis na hakbang, lumalapit tayo sa panahong ito. Kapag ang mga Protestanteng iglesia ay makiisa sa kapangyarihang sekular upang itaguyod ang isang huwad na relihiyon, na dahil sa pagtutol dito ay tiniis ng kanilang mga ninuno ang pinakamatinding pag-uusig, kung magkagayon ay ipatutupad ang Sabat ng Papa sa pamamagitan ng pinagsanib na awtoridad ng iglesia at estado. Magkakaroon ng isang pambansang apostasya, na magwawakas lamang sa pambansang pagkawasak. Bible Training School, Pebrero 2, 1913.

Ang "pitong libo" na nangabuwal sa "oras" ng dakilang lindol, na siyang batas ng Linggo, ay tinutumbasan din ng "pitong libo" na tumangging yumukod kay Jezebel sa panahon ni Elias.

Gayunma’y may inilaan Ako para sa Akin na pitong libo sa Israel, lahat ng tuhod na hindi lumuhod kay Baal, at bawat bibig na hindi humalik sa kaniya. 1 Mga Hari 19:18.

Ang unang pagtukoy sa pitong libo ay nagpapakilala ng isang tapat na pangkat na tumangging yumukod kay Jezebel, at ang huling pagtukoy ay kumakatawan sa isang nalabi na yumuyukod kay Jezebel. Kapag sinakop ng Kapapahan ang maluwalhating lupain (ang hayop na mula sa lupa sa Apocalipsis labing-tatlo), sa batas ng Linggo, isang uri ang “ibinabagsak” at ang isa pang uri ay nakatatakas mula sa pagkontrol ni Babilonia, sapagkat saka magsisimula ang mensaheng paglabas mula sa Babilonia.

Siya’y papasok din sa maluwalhating lupain, at maraming bansa ay mababagsak: ngunit ang mga ito ay makakatakas sa kaniyang kamay: Edom, at Moab, at ang mga pangunahin sa mga anak ni Ammon. Daniel 11:41.

Ang salitang “countries” ay isang idinagdag na salita, sapagkat maraming bansa ay hindi “ibinabagsak” sa batas sa Linggo, ngunit maraming indibiduwal na Seventh-day Adventista ang “ibinabagsak,” sapagkat sa sandaling iyon sila lamang ang itinuturing na mananagot sa liwanag ng ikatlong anghel. Sila ang “marami,” sapagkat sila ang mga tinawag upang mapasama sa mga tumanggap ng tatak ng Diyos, ngunit tinanggihan nila ang pagtawag na iyon.

At sinabi niya sa kaniya, Kaibigan, paanong nakapasok ka rito na walang kasuutang pangkasalan? At siya’y hindi nakaimik. Nang magkagayo’y sinabi ng hari sa mga lingkod, Gapusin ninyo siya, kamay at paa, at dalhin ninyo siya palayo, at ihagis ninyo siya sa kadilimang nasa labas; doon ay magkakaroon ng pagtangis at pagngangalit ng ngipin. Sapagkat marami ang tinawag, ngunit kakaunti ang mga pinili. Mateo 22:12-14.

Ang panlilinlang ng mga prinsipeng at mga pangulo sa ika-anim na kabanata ng Daniel ay tumutukoy sa parusa sa kapangyarihang panrelihiyon na nanlilinlang sa kapangyarihan ng estado.

At nag-utos ang hari, at dinala ang mga lalaking nagsakdal kay Daniel, at inihagis sila sa yungib ng mga leon, sila, ang kanilang mga anak, at ang kanilang mga asawa; at dinaig sila ng mga leon, at pinagbali-bali ang lahat ng kanilang mga buto bago pa man sila makarating sa kailaliman ng yungib. Daniel 6:24.

Ipagpapatuloy natin ang Aklat ni Daniel sa susunod na artikulo.

At ano pa ang aking sasabihin? Sapagkat kukulangin ang panahon sa akin upang isalaysay ang tungkol kina Gedeon, at Barak, at Samson, at Jefta; gayundin kina David at Samuel, at sa mga propeta: Na sa pamamagitan ng pananampalataya ay nasupil nila ang mga kaharian, isinagawa nila ang katuwiran, natamo nila ang mga pangako, at tinakpan nila ang mga bibig ng mga leon. Hebreo 11:32, 33.